

Odlišné stanovisko sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej

Podľa § 32 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pripájam svoje odlišné stanovisko k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 51/2015 z 18. novembra 2015 (ďalej len „uznesenie z 18. novembra 2015“), ktorým bol na ďalšie konanie v celom rozsahu prijatý návrh skupiny 36 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného nesúladu § 28 ods. 4 písm. r), § 59 ods. 2 a § 81 ods. 22 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „napadnuté ustanovenia zákona o odpadoch“) s čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 35 ods. 1 a čl. 55 ods. 2 ústavy, čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) vo svetle čl. 3 Zmluvy o EÚ a obsahu Protokolu č. 27 pripojenému k Zmluve o EÚ, ako i čl. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (ďalej len „smernica EP a Rady“).

Ústavný súd (ďalej aj „väčšina pléna“) po predbežnom prerokovaní prijal uznesením z 18. novembra 2015 na ďalšie konanie návrh skupiny poslancov v celom rozsahu (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde), konštatujúc, že *„návrh splňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ako aj procesné podmienky, za ktorých ústavný súd môže vec prerokovať a rozhodnúť o nej“*.

Pretože s väčšinovým právnym názorom pléna na rozsah prijatia návrhu skupiny poslancov na ďalšie konanie nesúhlasím, pripájam k nemu svoje odlišné stanovisko.

V súlade s čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy podala návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy skupina poslancov, vychádzajúc z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého aktívne legitimované subjekty môžu podať návrh na začatie

konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, ak dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Nazdávam sa, že návrh skupiny poslancov nemal byť prijatý na ďalšie konanie v časti, ktorou skupina poslancov namieta nesúladiť napadnutých ustanovení zákona o odpadoch s čl. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice EP a Rady, pretože podľa môjho názoru smernica EP a Rady nemá atribúty právnych aktov obsiahnutých v čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy, s ktorým by mohli/mali byť podľa návrhu skupiny poslancov napadnuté ustanovenia zákona o odpadoch v nesúlade.

Podľa čl.125 písm. a) ústavy rozhoduje ústavný súd o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Smernica EP a Rady nie je medzinárodnou zmluvou, patrí do kategórie prameňov sekundárneho práva EÚ a túto skutočnosť považujem za notoriu systémového/štrukturálneho členenia európskeho práva. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nemá podľa môjho názoru právomoc konať podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy o súlade napadnutých ustanovení zákona o odpadoch s označenými článkami smernice EP a Rady,

a preto mala byť táto časť návrhu odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie už pri jej predbežnom prerokovaní. Opačný postup, ktorý zvolila väčšina pléna, považujem za kontroverzný nielen vo vzťahu k právnej povahe a záväznosti smernice EP a Rady, ale aj vo vzťahu k čl. 2 ods. 2 ústavy. Ústavný súd však ešte má možnosť tento svoj podľa mňa nesprávny postup konvalidovať pri rozhodovaní o návrhu skupiny poslancov vo veci samej.

V Košiciach 18. novembra 2015